

Van Jezus en Sint Janneke, die speelden met een lammeke, al in het groen geklaverd land, met een papschoteltje in hun hand.

U zult wel denken, waar heeft hij het over? Ik heb het over de man, die we net in het Evangelie hoorden. Johannes de Doper wordt hij genoemd. Het woord van God was over hem gekomen en preekte over een doopsel tot vergeving van zonden. Hij leefde in de woestijn, voedde zich met sprinkhanen en honing en ging armzalig gekleed. Een outsider dus. Blijkbaar was hij goed gebekt, want de mensen stroomden naar hem toe en kwamen uit alle lagen van de bevolking om naar hem te luisteren. De belastingambtenaar vroeg hem: wat moet ik doen? Johannes zei hem: vraag niet meer dan je mag vragen en buit de mensen niet uit. De soldaat vroeg hetzelfde. Tot hem zei hij: wees tevreden met je salaris en zorg dat de mensen veilig kunnen leven. Johannes zette hen eerst op hun plaats. Als ze dat deden, dan konden ze terugkomen om zich te laten dopen. Degenen die hem hoorden, zeiden: zou hij misschien de beloofde Messias zijn? Johannes hoorde het gefluister en zei: ik ben niet de Messias. Hij is al onder ons en als ik hem tegenkom, dan ben ik niet waardig om zijn sandalen los te maken en zijn voeten te wassen. Een handeling die de gastheer deed, als hij gasten ontving. Als we straks naar het Rorate luisteren, dan zullen we horen: cito veniet salus tuus: Hij zal spoedig komen, uw heil. Advent is een tijd van bezinning en wachten. Bezinning wil zeggen: even pas op de plaats maken en luisteren in de stilte van je hart. Geduld hebben en wachten. Dat laatste zijn we ondertussen wel gewend. Waar moet je niet wachten: in de supermarkt, bij de dokter, op de spannende uitslag van een onderzoek. Wachten lijkt bij het leven te horen. Onlangs kocht ik een paar kaarten voor de schouwburg. De kaarten werden netjes in een envelop gedaan. Op de envelop stond: nu begint de pret. Dat klopte. Vanaf dat moment begonnen we ons echt te verheugen op de voorstelling. Mijn familie woont allemaal in het westen van het land. Met een zus van me hebben we telefonisch veel contact. Laatst zei ze: over drie weken komen we bij jullie op bezoek. We sprongen een gat in de lucht en vanaf dat moment gingen we aftellen. Je kunt je zo intens verheugen op een lang gekoesterde wens, die dan in vervulling gaat. Kinderen zijn daarin heel goed. Nog zoveel nachtjes slapen, dan ben ik jarig, of ik krijg vakantie, of ik ga naar een pretpark enzovoort. Paulus zegt: laat de Heer uw vreugde blijven. Ik zeg u nogmaals: wees altijd verheugd. Laat iedereen u kennen als vriendelijke mensen. Blijkbaar een van de kenmerken van het christendom. Verder zegt hij: de Heer is nabij. Wees over niets bezorgd, maar vraag God wat u nodig hebt en dank hem in al uw gebeden. Dat is makkelijker gezegd dan gedaan. Ook als christen gaat onze levensweg niet altijd over rozen en kunnen we over veel dingen bezorgd zijn. Wat van ons wordt gevraagd is geduld, wachten en vertrouwen dat uiteindelijk alles weer op zijn pootjes terecht komt. Eigenlijk zou het woord dat achter mij op de muur staat, met grote neonletters op de muur moeten staan. En toch... in deze moeilijke tijd wordt de hele wereld verlicht met miljoenen lichtjes, en dat maakt ons blij. Er gaat iets bijzonders gebeuren. Ook onze huizen tuigen we op met licht, en dat geeft ons veel warmte. We creëren een sfeer waarin het goed is om er te zijn. Wat maakt kerstmis zo bijzonder? Tweeduizend jaar geleden werd een kind geboren dat de hele wereld op zijn kop heeft

gezet. Hij wordt de Messias genoemd en kreeg zelfs de titel van Gods Zoon. Miljarden mensen zijn in de loop der eeuwen in zijn voetsporen getreden, omdat zijn boodschap van naastenliefde, rechtvaardigheid en vrede mensen aansprak. En ook nu nog aanspreekt. Wat moet ik doen, vroegen de mensen aan Johannes. Het antwoord: een goed leven leiden en omzien naar elkaar. In ons huis hangt een tekst die toegeschreven wordt aan Augustinus: de mensen zeggen: de tijden zijn slecht, we leven in een moeilijke tijd. Leef goed en de tijden zijn goed. Wij zijn de tijden. De tijden zijn wat wij ervan maken. Amen.